# Overleveret af Wābiṣah Ibn Ma‘bad – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde: Han berettede: Jeg kom til Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – og han sagde: "Du er kommet for at spørge om al-Birr (godhed) og al-Ithm (synd)." Jeg sagde: "Ja." Han sagde: "Spørg dit hjerte. Al-Birr er det, som sjælen føler ro ved, og hjertet finder hvile i. Al-Ithm (synd) er det, der vakler i din sjæl og vækker uro i dit bryst – selvom folk giver dig en fatwā og igen giver dig en fatwā.'

Overleveret af an-Nawwās Ibn Sim‘ān– må Allāh være tilfreds med ham. Han berettede: Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde: "Al-Birr er [manifesteret i] god moral [Akhlāq], mens synd er det, der giver uro i dit hjerte [og får dig til at føle dig utilpas], og som du ville hade, at folk skulle få kendskab til."
Overleveret af Wābiṣah Ibn Ma‘bad – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde: Han berettede: Jeg kom til Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – og han sagde: "Du er kommet for at spørge om al-Birr (godhed) og al-Ithm (synd)." Jeg sagde: "Ja." Han sagde: "Spørg dit hjerte. Al-Birr er det, som sjælen føler ro ved, og hjertet finder hvile i. Al-Ithm (synd) er det, der vakler i din sjæl og vækker uro i dit bryst – selvom folk giver dig en fatwā og igen giver dig en fatwā.'"
[صحيح] [الحديث الأول: رواه مسلم، والحديث الثاني: رواه أحمد والدارمي]

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – informerede om al-Birr (godhed) og al-Ithm (synd) og sagde: ”Sandelig, de største kendetegn ved al-Birr er god moral: over for Allāh gennem taqwā (gudsbevidsthed), og over for mennesker – ved at udholde skade fra dem, undgå vrede, møde andre med et smil, tale venligt, opretholde familiebånd, udvise lydighed, at vise velgerning, udvise godt samvær og være en god ledsager. Al-Birr er det, der bringer fred til hjerte og sjæl." Hvad angår synd, er det enhver tvivl eller uro, der opstår i sjælen, og som bliver hængende uden at hjertet finder ro ved det. Det efterlader tvivl og frygt i hjertet for, at det er en synd, og sjælen ønsker ikke at afsløre det – fordi det fremstår skamfuldt i de ædles, de fremtrædendes og de fuldkomnes øjne. For sjælen elsker af natur, at folk kender til dens gode handlinger. Hvis den hader, at andre kender til nogle af dens

handlinger, så er det tegn på, at de er syndige og uden noget godt i sig. "Hvis folk giver dig en fatwā, så tag den ikke, så længe der fortsat er tegn på tvivl i dit indre. For en fatwā fjerner ikke tvivl, så længe tvivlen er berettiget, og den, der udsteder fatwaen, gør det uden viden. Men hvis fatwaen derimod bygger på et klart shari'ah-bevis, er det en pligt for den, der søger vejledning, at følge den – selv hvis hans bryst ikke føler sig helt roligt derved."

http://www.sunnah.global/hadeeth/da/show/66540